

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμιάν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτόν πρέπει νὰ στέλνωνται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ πρῶτον ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρίς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπῶνται σὲ 8—9 γελιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνον, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτον τὸν προῶ. Ὅσα ἀποδίδουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καὶ ὡς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστοποίησης ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Ἡ χολέρα ἔφασε στὴν Ἀλεξάντρα καὶ σκέρτεται τί δρομολόγιον νὰ πάρῃ. Ἄν πάρῃ τὴν κτευθεῖαν γραμμὴ, καλῶς νὰ τὴν δεχτοῦμε, καὶ καλῶς νὰ ῥηθῇ γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ κάμποσαις λέρσις, ἀλλὰ πρὶν ἔρῃ κείνη νὰ ξεκαθαρίσῃ τῆς λέρσις μας, καλὰ θὰ κάνομε μεις νὰ ξεκαθαρίσωμε πρῶτοι τῆς λέρσις τῶν δρόμων μας, ὃ δὲ Κοσονάχος ποῦ ἔχει τόση μανία μὲ τὴν καθαριότητα, ἴδου ποῦ τώρα ἦρθε ἡ ἀράδα του νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ πρὸς σωτηρία τῆς πολιτείας μ' ὅλη τὴν αὐστηρότητα, ἀλλοιώτικα εἶθε νὰ δώσῃ ἢ χολέρα νὰ τὸν πάρῃ πρῶτο. Ἀμήν, γένοιτο.

Θρίαμβος. Προχτὲς τέλος πάντων πληρώθηκον οἱ κλητήρες τοὺς μισθοὺς τους καὶ εὐχαριστοῦν τὸν διευθυντὴ τους ἀπὸ κατὰ μεσῆς. Τὸ ζήτημα ὅμως τώρα εἶναι νὰ δοῦμε ὑστερα ἀπὸ πόσου, μήνου, θὰ ζανκληρωθοῦν. Κάθε θάμα μὴ μὲρ.

Φιλοπατρία λέγεται τὸ νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς τὴ πατρίδα του, ἐκεῖνος δὲ δὲ ποῦ δὲν ἀγαπᾷ τὴ πατρίδα του λέγεται ἀφιλόπατρις, ὃ δὲ ἀφιλόπατρις δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἦναι ἀφιλότιμος ἄνθρωπος, διότι, «ἀπὸ τὸν πατέρα, τὴ μητέρα καὶ ἀπὸ οὔλα τὰ πάντα τιμιότερον εἶναι ἡ πατρίς», ἔτσι εἶπε ὁ Σωκράτης, ὃ τῶν ἀνδρῶν ἀπάντων σοφώτατος.

Τώρα στῆς ἐκλογαῖς γινήκαμε ὅλοι σὺν φάντιδες καρὸ φιλοπατρίδες. Ὅλοι τὴ πατρίδα ἔχομε στὸ στόμα μας. Τώρα ξύπνισε ὁ Φραγκίτης, τώρα ὁ Καλλιφρονᾶς, τώρα ὁ Νταλέκος, τώρα ὁ Σούτσος, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Μενιδιάτης ποῦ τὸν κατακυλιῶσαν προχτὲς οἱ λούστροι μέσα στὸ βαρέλι.

Ὅλοι τώρα γινήκαμε φιλοπατρίδες, καὶ ἡ φιλοπατρία μας γέρνει ἀπὸ κείνο τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὅποιο βαρένει καὶ ἡ σακκούλα.

Ἦμαρ καὶ κάνομε τοῦ Μελεῶ διαδηλώσεις καὶ ἄλλοις τοῦ

Σούτσου, ποῖος τὰ π' ἠρώνει, παρκαλοῦμε, αὐτὰ τὰ ἔξοδα; Οἱ ἴδιοι.

Ἀκούστε τί θὰ σὰς πῶ καὶ ἐγὼ μὲ τὸ μικρὸ μου τὸ κεφάλι. Μουτζόστε τὴν οὐλοπατρία, γιὰτί τέτοια δὲν ἔχομε ἀπὴν μας, καὶ κυττάξατε ὅτι συμπίναστε, γιὰτί δὲν εἶναι κάθε μέρ ἐκλογαῖς, καὶ αὐτοὶ ποῦ σὰς ἀγκαλιάζουν σήμερα καὶ σὰς σείγκουν τὸ χέρι, αὐτοὶ ὅταν θὰ βγῶν δήμερχοι, θὰ σὰς λέν κἄπου σέδε καὶ κἄπου μείδες, καὶ ἴσως θὰ κάνουν πῶς δὲν σὰς γνωρίζουν καὶ καθόλου. **Ἠμέματα;**

Λοιπὸν συμπολίταις ἢς μὴ σκοτονόμαστε, καὶ ὅποιος εἶναι καπάτσος ἢ σὰς τὰ πλειότερα. Αὐτὸς κειὸ ταιούπος ἀνθρώπος ὀνομάζεται **ἔξπτος**, καὶ ὅσοι δὲν θὰ ὠρελῆθοῦν σ' αὐτὴ τὴ περίπτωσι θὰ λέγονται **μποῦροι**.

Ἰστεροσέν. Πολὺ μὲ συγκίνησις ἐνὶ γράμματι π' ἔλαβα περὶ διὰ γαλλικὰ γραμμένο καὶ τὸ ὅποιο ἐξίστορε τὴν ὑπόθεσι τῆς δουλειᾶς τοῦ ἀεροστάτου. Σ' αὐτὸ μέσα λέει, κείνος ποῦ τόγραψε, ὅτι τὸ θέατρο τοῦ ἱποδρομίου δὲν φτείστηκε μὲ ἐλληνικὰ χοῦματὰ, ἀλλὰ μὲ χοῦματὰ ἐνὸς γαλλοῦ ποῦ κατοικᾷ ἐδῶ. Ἀς ἦναι γάλλοι καὶ Ἕλληνας τὸ ἴδιο εἴμαστε, φουρ φουρ καὶ τ' ἀνιπέλικ ζέρριγγ. Κ' ἐκείνοις καταγοφρίδες καὶ φουργιζοὶ ἄνθρωποι καὶ μεις νταχ μπιτέρ.

Ἑλληνολατινικὴ φυλὴ σὺ λέν οἱ ἱστοριογράφοι, δηλαδή, Ἕλληνας, γάλλοι, ἰταλοὶ, ἰσπανοὶ, ἐλβετοὶ καὶ τοὺς λοιποὺς, ὅλοι ἀπὸ ἓνα αἷμα βροστοῦμε. Ὅλοι μπιριμπάντες εἶμαστε.

Δὲν σηκώθηκε λέει (τὸ γράμμα) τὸ ἀεροστάτο, ὅχι ὅτι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ σηκώσουν, ἀλλὰ διότι στὸ θέατρο δὲν εἶχαν πᾶσι παρὰ δίκαι εἰκοσι, ἄς ἦναι καὶ ἐκαστὸ πρόσωπα, ὥστε δὲν εὐγαιναν τὰ ἔξοδα, ὅλος δὲ ὁ κόσμος, τὸ ὅποιο εἶναι καὶ ἀλήθεια, ἔμεινε ἀπόξω γιὰ νὰ δῇ τῆς δωρεᾶς τὸ θέαμα.

Λέει δὲ ἀκόμα τὸ γράμμα, ὅτι δὲν θὰ ἦναι δίκαιο, γιὰ ἓναν ἄνθρωπο ποῦ θέλει νὰ ζήσει μὲ τὴν τέχνη του, νὰ τὸν δοῦμε, ἡμεῖς ἡ εὐγενὴς ἐλληνικὴ φυλὴ στὴ φυλακὴ, σὺν ἓνα ἄλλο ποῦ ἔμπρασαν στὰ 1880 διότι δὲν βγήκε πέρα, ἀπὸ

Νὰ βλέπη τί γίνεται καὶ γιὰ νάκι οἱ γιαντροὶ κοντὰ, σὺ γιὰτί μᾶς τὸ 'ζόρισες στὸ Δαφνί ;

Γιὰτί ; Νὰ σοῦ ποῦμε τὸ γιὰτί ; Γιὰ νὰ μὴ βλέπουν οἱ πολίταις τὰ κακουργήματα ποῦ θὰ συμβαίνουν κεῖ μέσα, καὶ τὰ ὅποια ἀρχίσαν νὰ συμβαίνουν ἀπὸ τόσα.

'Αεὶ στὸ διάολο, μπούφιδες τοῦ διαβόλου, ἀφιλάνηρωποι, τέρατα.

'Ελα, Τρικούπη σοῦ εὐχομαι, νὰ τρελαθῆς καὶ σὺ καὶ νὰ σὲ πᾶμε στὸ Δαφνί νὰ καλοπεράσῃς, ὅπως καλοπερνοῦν καὶ ὅσοι εἶνε σήμερὰ μέσα, καὶ νὰ σὲ θάψωμε πετὶ χαβὰ. Γένοιτο.

Οἱ μόνοι δημοτικοὶ σύμβουλοι ποῦ εἶζ ὄνομα τῆς κοινωνίας ἐκτιμῶ κ' ἐγὼ ὡς ἐλάχιστος πολίτης, εἶναι:

'Ο Χατζῆ Δημητρίου, ὁ Δέδες, ὁ Κούζης, ὁ Μπούκης, ὁ Δούης καὶ ὁ Γάτος μου, καὶ κανεῖς ἄλλος. Φινίτο.

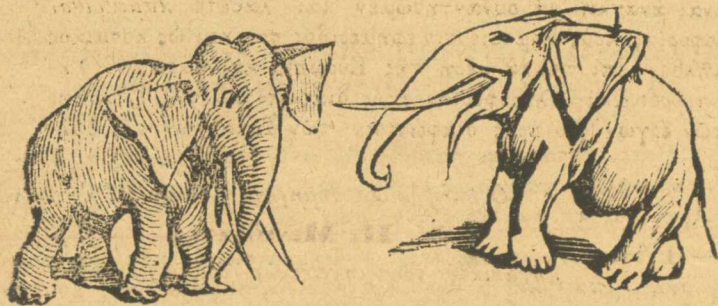
Μενιδιάτης. Δοῦστέ με καλὰ γιὰ θὰ πάω στὸ προθυπουργό.

Νὰ καὶ μιὰ ἐξυπνάδα κουταμάρας ἢ ὅποια ὅμως εἶναι ἀλήθεια. Ἡ περισσότερα τῶν γυναικῶν καὶ παρθένων εἶναι Σουτσοῖστίνας. Συλλογίσθηκα πολὺ, ἔσπασα τὸ κεφάλι μου γιὰ νὰ βρῶ γιὰ ποιὸν λόγο, καὶ τὸν βρῆκα ὕστερα ἀπὸ ἕνα ξενύχτη ἀκέψης.

Ὁ Σουτσοὺς σουτσοὺς γίνεται, καὶ τότε βέβαια, κυρά μου, καὶ τότε ὁ ἄσαρση τὸνομά μου.

Τώρα σεῖς τοὺς ξέρετε καλλίτερα ἀπὸ μένα τοὺς στίχους καὶ εἶναι περιττὸ νὰ σὲς τοὺς πῶ ξεκάθαρα.

Βρὲ γυναῖκες καὶ κορίτσα, μὲ τί δικαίωμα μᾶς ἀνακατεύετε σεῖς στὰ ἐκλογικά ; Ἄν ἐξακολουθήσετε αὐτὸ τὸν δρόμο, θαρρῶ πῶς θ' ἀνακατευτοῦν ἢ σκούφιας μᾶς καὶ τότες θὰ δοῦμε πῶς γίνεται ὁ Στουτσοὺς μεταβολῆ τοῦ Σίγμα εἰς Πί. Ἄμα δὲ.

Μοιρομαχία Σουτσοῦν καὶ Φρεαρίτη;

'Αγαπητέ μου φίλε, ποῦ θὰ ρίξῃς τὸν ψιφὸ σου.

Κύρ διεθυντῆ, εἰς τὴν συνοικία τοῦ 4ου τμήμα καὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς Πιζπαντῆς τρέφουν γουρουνιά μέσα σὲνα σπῖθη καὶ μαζεύουν ὅλας τὰς ἀκαθαρσίας τῆς πολιτείας κεῖ μέσα. Ὁ τρεφογυρουνῆς εἶναι ὁ διάκονος Ἰγνάτιος καὶ τὰ τρέφει ἐντὸς μὲς στὸ κελίτου. Θὰ μᾶς πιάσῃ χολέρα καὶ ἔφτασε, ρώτησε καὶ τὴ συνοικία καὶ μαθε, γιὰτί ὅλη ἡ συνοικία σὲ παρακαλᾷ. Ἄσειντε καὶ μὲνε κουνήσου λίγο. Δὲν κουνίσαι ; Ἐσένα θὰ πάρη πρῶτο ἢ χολέρα.

Διό,τε, ὡς καὶ στῆς ἀρχαῖς τῶν γουρουνιῶν κέλλησαν προγράμματα.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην βαρελίων κενῶν ἀπὸ ρετινάτο μεταχειρισμένων μὲν, ἀλλ' ἐν καλῇ κηταστασει, καὶ εἰς τιμὰς μετρίας, ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατὰ στήμα τοῦ κυρίου Βασιλείου Τρίπου ἀντικρῦ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Τὸν πάει νὰ ψηροφορήσῃ.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ κ. Τρίμη πωλοῦνται ἔντυποι διορισμοὶ τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὰς κάλπας, ὅλων τῶν ὑποψηφίων.

Εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων πωλοῦνται λεξικά τοῦ Γαζῆ καὶ ἄλλα βιβλία.